

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 88 stemmer (KF, V, FP, RV, CD, KRF, Breckmann (Fær.) og Steenholdt (Grønland)) mod 72 (S og SF).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

29) Tredje behandling af lovforslag nr. 102:

Forslag til lov om ændring af lov om tandpleje m.v.

Af sundhedsministeren (Elsebeth Kock-Petersen).

(Fremsat 6/12 89. Første behandling 8/12 89. Betænkning 11/12 89. Anden behandling 12/12 89).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Da vi havde anden behandling af dette forslag, havde vi netop modtaget en reaktion fra en repræsentant for ekspertgruppen vedrørende ortodontivisitation og ortodontiindikationer og en repræsentant for Patientklagenævnet samt for Dansk Tandlægeforening. Sundhedsministeren lovede, at udvalget ville få ministerens kommentar til disse inden tredje behandling. Det har vi også fået i god tid, og det vil jeg gerne sige tak for.

Essensen af ministerens kommentar til disse er for det første en indrømmelse af, at ressourceforbruget har været faldende i forhold til den forbedrede tandsundhed.

For det andet har ministeren skriftligt bekræftet, at Sundhedsstyrelsen nu har erkendt,

at det ikke vil være rimeligt at sætte procentdelen af en årgang børn, der skal have tandretning, til mindre end den procentsats, nemlig 25, som ekspertgruppen nævner. Ministeren siger nu, jeg citerer fra svaret i bilag 25 til nr. L 102:

»De kommende retningslinier vil blive fastsat med det udgangspunkt, at 25 pct. af en børneårgang har tandstillingsfejl af en sådan karakter, at det er rimeligt, at det offentlige tilbyder behandling.«

Jeg kan herefter konstatere, at det meget grundige udvalgsarbejde ikke har været forgæves.

Det har dog ikke ændret vores holdning til lovforslaget. Vi mener stadig, at forslaget strider imod det kommunale selvstyre, og at nedskæringerne i forslaget er en forkert sundhedspolitik. Vi stemmer imod lovforslaget.

Birgitte Husmark (SF):

En af de ting, vi har diskuteret vedrørende dette forslag, og en af de ting, vi har stillet spørgsmål om og også fået svar på efter anden behandling, er, om der overhovedet foreligger en faglig rådgivning med hensyn til ressourceforbruget i børne- og ungdomstandplejen.

Når det er interessant, så er det fordi det er det figenblad, som sundhedsministeren forsøger at få til at dække over det faktum, at der her er tale om rent bloktilskudstyveri. Her kommer man nemlig fra ministerens side og meddeler, at der på et bestemt aktivitetsområde foreligger en gennemsnitligt høj aktivitet – altså efter regeringens opfattelse. Og på baggrund af denne konstatering vil regeringen så inddrage et millionbeløb i mindre bloktilskud.

Det drejer sig for 1990 om 30 mio. kr., og fremover årligt om 55 mio. kr.

Det mener vi er en helt ny praksis. Hvordan den rent konkret i det her tilfælde skal administreres, kan ministeren, sådan som det kom frem under andenbehandlingen af forslaget, nu godt se, at ministeren er nødt til, at diskutere med kommunerne. Det vil så vise sig, hvordan det skal udmøntes, og her er et problem, netop fordi nogle kommuner har et højt serviceniveau, mens andre kommuner har et lavt serviceniveau, og ud fra en gennemsnitsbetragtning vil det være vanskeligt at se, hvordan den sunde fornuft skal komme til at råde med hensyn til den 5 pct.s nedskæring, som man forestiller sig fra ministerens side.